

ЛІТЕРАТУРА

1. Богущ А.М. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до семи років. Монографія / А. Богущ. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2004. – 376 с.
2. Коноваленко С. В. Развитие психофизиологической базы речи у детей дошкольного возраста с нарушениями развития / С. В. Коноваленко, М. И. Кременецкая. – СПб. : ООО «Издательство «Детство Пресс», 2012. – 112 с.
3. Крутій К. Изучение состояния речи ребенка раннего возраста/ Енциклопедія діагностичних методик щодо з'ясування стану розвитку дітей раннього віку. Дайджест 1. / Упор. К.Л.Крутій. – Запоріжжя: ТОВ "ЛПС" ЛТД, 2006. – 152с. – С.127-130.
4. Лопатіна Г. О. Методика навчання діалогічного мовлення дітей молодшого дошкільного віку: монографія / Ганна Лопатіна. – Бердянськ: ФОП Ткачук О. В., 2014. – 254 с.
5. Лопатіна Г. О. Методичні основи системи спілкування за допомогою обміну картками / Г. О. Лопатіна // Наук. часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Сер. 19. Корекційна педагогіка та спеціальна психологія. Зб. наук. праць. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – №27 – С. 110-114.

Тетяна Боровльова,

студентка 4 курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **Н.М. Анастасова**, старший викладач (БДПУ)

КОМПЛЕКСНИЙ ЛІКУВАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО УСУНЕННЯ ЗАЙКАННЯ

Актуальність дослідження. І.А. Сікорський вважав, що зайкання – це порушення темпу, ритму та плавності усного мовлення, зумовлене судомним станом м'язів артикуляційного апарату.

У всьому світі визнано, що зайкання – важка проблема як у теоретичному, так і у практичному аспекті. Проблема зайкання залишається не до кінця вивченою через широкий спектр причин його виникнення, різноманітність клінічних проявів, варіантів розвитку, патологічних реакцій логопата на свій дефект.

Зайкання визначається як порушення темпу, ритму та плавності мовлення, обумовлене судомним станом м'язів мовленнєвого апарату. Початок цього розладу мовлення падає звичайно на період інтенсивного формування мовленнєвої функції, тобто 2-6-річний вік дітей.

Ступінь досліджуваності проблеми. Зайкання – важке мовленнєве порушення, але його можна позбутися. Зайкання здебільшого виникає в дошкільному віці. Це досить поширене порушення, яке найчастіше виникає на початку становлення мовлення, проявляється найчастіше в хлопчиків (оскільки їхня центральна нервова система розвивається повільніше, ніж у дівчаток), а велика кількість побічних (супутніх) порушень гальмує процес корекції зайкання й робить його досить

тривалим, складним і кропітким.

До причин заїкання ще в XIX столітті відносили афекти, сором, переляк, гнів, страх, сильні удари голови, важкі хвороби, наслідування неправильного мовлення батька і матері [1].

Метою дослідження є – теоретичне вивчення особливостей застосування комплексного підходу для подолання заїкання у дітей.

Для вирішення завдань та досягнення поставленої мети використано такі **методи дослідження**:

- 1) теоретичні;
- 2) емпіричні;
- 3) кількісний і якісний аналіз.

Сутність дослідження. Такими вченими як І.А.Сікорський, Н.Г.Неткачова та В.А. Гіляровський було визнано, що під комплексним підходом до подолання заїкання розуміється лікувально-педагогічний вплив на різні сторони психофізичного стану різними засобами і зусиллями різних фахівців. В комплекс лікувально-педагогічних заходів входять лікувальні препарати і процедура, лікувальна фізкультура, психотерапія, логопедичні заняття, логопедична ритміка, виховні заходи [2].

Основні висновки. У ході лікувально-педагогічного підходу до усунення заїкання ми проаналізували та вивчили причини виникнення та симптоматику заїкання, з'ясували ступінь розробленості проблеми застосування комплексного підходу до подолання заїкання в науково-методичній літературі та дослідили ефективність застосування комплексного підходу до подолання заїкання у дітей дошкільного віку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Логопедія: Підручник для студ. дефектол. фак. пед. вищих осв. закладів / Під ред. Л.С. Волкової, С.Н. Шаховської. – 3-е видавництво, перераб. і доп. – М., 2003. – С.252-330.

2. Набієва Т.Н. Основні чинники виникнення заїкання / Т. Набієва // Дефектологія. – 2000. – №1. – С.18-23.

Ольга Бородовка,

студентка з курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **Г. І. Сизко**, канд. псих. наук, ст. викладач (БДПУ)

КОРЕКЦІЯ САМООЦІНКИ У ДІТЕЙ ІЗ ГІПЕРАКТИВНИМ РОЗЛАДОМ ТА ДЕФЦИТОМ УВАГИ ЗА ДОПОМОГОЮ КАЗКОТЕРАПІЇ

Актуальність проблеми інклюзивної освіти пов'язана, насамперед, з тим, що кількість дітей, які потребують корекційного навчання, неухильно зростає. Таких дітей в Україні понад 1 млн., що становить 12% від загальної кількості усіх дітей у країні. Окрім зростання кількості дітей з обмеженими можливостями, наголошується тенденція якісної зміни структури дефекту, комплексного характеру порушення у кожній окремій дитині.